
OFFICE ROMANCE

LIEFDE OP DE WERKVLOER

WERK EN PRIVÉ GESCHIEDEN HOUDEN?
DAT IS SOMS NIET ECHT EEN KEUZE. WANT
WAT ALS JE VERLIEFD WORDT OP EEN
COLLEGA? DEZE ACHT MANNEN VOLGDEN
HUN GEVOEL EN VONDEN HUN GELUK.

TEKST: MAARTEN DALLINGA
BEELD: NO CANDY

BJÖRN & PAUL

Ze reizen vaak samen naar hun werk en geven elkaar dan in NS-uniform een afscheidszoen: Björn Baggen (40) en Paul Bisseling (32). Ze hebben vijftien jaar een relatie en werken al meer dan twaalf jaar voor de spoorwegen, waar ze ook de moeder van hun dochter ontmoetten.

B: "We werken beiden als teammanager service, ik op Amsterdam Sloterdijk en Paul op Amsterdam Centraal. We hebben het best veel over het werk en er is een grappige rivaliteit tussen ons. Je wilt dat je eigen team het beste presteert."

P: "Soms helpen we elkaar ook. Björn weet als geen ander wat mijn werk inhoudt. Dan zegt hij: 'Joh, misschien helpt het als je het zo doet.' Het is fijn om samen te kunnen sparren."

B: "Het was tijdens uitgaan in Arnhem dat ik Paul voor het eerst zag. Meteen dacht ik: wát een leuke en lieve verschijning. We maakten gelijk oogcontact en Paul glimlachte vriendelijk terug."

P: "Ik was net zeventien en gooide al m'n charmes in de strijd. Ik vond Björn direct een lekkere vent. Maar iedere keer dat ik hem aankeek, keek hij gauw de andere kant op. Aan het einde van de avond kwam hij dan toch op me af."

B: "Ik gaf hem een kus op zijn wang en een bierviltje met daarop mijn nummer. Een paar dagen later belde hij me op en hadden we een

gesprek van een paar uur. Na veertien dagen woonden we al samen."

P: "Iedereen dacht: dat kan niet goed gaan. Nou, dus wél."

B: "In die tijd had ik een werkgever die het niet zo op homo's had. Daarom wilde ik graag weg en besloot ik bij de NS te solliciteren."

P: "Tijdens zijn arbeidsvoorwaardengesprek wachtte ik buiten, omdat we daarna een huis zouden bezichtigen. Het duurde zo lang dat ik besloot naar binnen te stappen."

B: "Dat was best genant, haha. Maar mijn baas vroeg: 'Wie is die mondige jongen? Dat is precies wat we zoeken!'"

P: "Ik werd gevraagd om ook te solliciteren en toen zijn we allebei hoofdconducteur geworden. We kregen al gauw leuk contact met onze collega Nora, sinds acht jaar de moeder van onze dochter Julia."

B: "Heel wat collega's weten van deze unieke situatie en de meesten vinden het hartstikke leuk. Wel krijgen we soms wat afkeurende blikken van reizigers, als we samen in NS-uniform vanuit Zaandam naar het werk gaan en elkaar een afscheidszoen geven. Maar daar laten we ons niet door tegenhouden."

"IEDEREEN DACHT: DAT KAN NIET GOED GAAN"

trust speed
admired
competitive
passionate playful
lently connected
professional
personable

BART & MIKE

Bart Cloosen (35) en Mike Verbunt (24) zijn een Vodafone-setje. Ze werken op het hoofdkantoor in Maastricht, de stad waar ze ook samenwonen. Sinds vijf jaar zijn Bart en Mike bij elkaar en drie maanden geleden stapten ze in het huwelijksbootje.

M: "Ik was op een gayfeestje en een gezamenlijke vriend en collega stelde mij aan Bart voor. Ik had hem nog niet eerder gezien."
B: "In mijn vrije tijd ben ik dj en ik was mijn setje aan het draaien. We vonden elkaar eigenlijk meteen leuk en kregen al snel een relatie. Mike is heel oprecht en direct, dat waardeer ik enorm."
M: "Het leukste aan Bart vind ik zijn spontaniteit. Als we het weekend ingaan en nog niets op de planning hebben, dan bedenkt hij zomaar iets."
B: "Mike werkt in een ander gebouw, we werken niet samen. We hebben nog nooit op dezelfde afdeling gewerkt en dat zou ik ook niet willen. Ik denk niet dat het handig is, ik ben ook leidinggevende. Maar het is wel leuk om voor hetzelfde bedrijf te werken. Je begrijpt elkaar beter als het over werk gaat."
M: "En wat grappig is: als we met vrienden of familie zijn, zijn we zijn soms een lopende

klantenservice. Staan we in een café, krijgen we allemaal vragen: of de rekening bijvoorbeeld wel klopt."
B: "Nadeel is dat je per definitie je werk mee naar huis neemt, het is wat moeilijker afschakelen. Maar het is dan weer leuk dat ik Mike 's ochtends op zijn werkplek een lekker kopje koffie kan brengen."
M: "Eigenlijk krijgen we nooit negatieve reacties van collega's, ook niet vanwege ons leeftijdsverschil. Toen we gingen trouwen, sprak het hele bedrijf daarover. Op de bruiloft waren zo'n veertig collega's, dat zijn ook onze vrienden. Het was een superfeest."
B: "En dan te bedenken dat ik jaren in de kast heb gezeten bij Vodafone. Pas toen ik Mike leerde kennen, kwam ik er langzaam aan voor uit. Toen hebben we ook bij de directie aangeklopt, samen met de collega die ons had gekoppeld: dat het bedrijf mee moest gaan doen aan de Canal Parade. Inmiddels hebben we al vier edities meegeevaren en dat maakt mij ontzettend trots."

"WE ZIJN SOMS
EEN LOPENDE
KLANTEN-
SERVICE"

BRAM & GEORGIOS

Bram Masseur (37) en de Griekse Georgios Andronikidis (33) leerden elkaar vijf jaar geleden kennen op een werkgerelateerd congres. Het was meteen aan. Ze wonen samen in Amsterdam – op ongeveer honderd meter van de plek waar ze elkaar ontmoetten.

B: “We kregen een relatie op 1 juli 2011 en dat is ook de dag dat we elkaar voor het eerst zagen. Dat was in Amsterdam, op de jaarlijkse conferentie van Workplace Pride, een platform voor LHBT-belangen op de werkvloer. Ik werkte toen al als adviseur bij Arcadis, waar ik me bezighoud met infrastructuurprojecten. En ik was op dat moment ook al voorzitter van het roze netwerk binnen ons bedrijf.”

G: “Ik werkte voor IKEA en wilde juist een roze netwerk beginnen. Op het congres wilde ik advies inwinnen en wat mensen leren kennen. Ik was best actief en stelde veel vragen. Bram had me opgemerkt en tijdens een pauze kwam ik met hem in gesprek. Het was wel duidelijk dat hij mij interessant vond.”

B: “Ik bleef de hele tijd bij hem, met een onwijze glimlach. Na afloop hebben we lang samen geborreld. Het was eigenlijk meteen aan.”

G: “Het was inderdaad liefde op het eerste gezicht. Voor mij bestaat er ook geen ander soort liefde. Bram is knap en hij zegt nooit iets slechts over andere mensen. Ook is hij altijd vrolijk, ik ben meestal chagrijnig.”

B: “Georgios is intelligent en ook knap – zijn ogen zijn heel sprekend! – en je kunt zien dat hij over dingen nadenkt. Zó snel verliefd worden, dat was nieuw voor me. M’n collega’s vonden het allemaal heel leuk.”

G: “Ik ben nu tien jaar in Nederland en ik denk dat Bram de Griek in onze relatie is. Hij wil dat we alles samen doen. Dat past bij onze cultuur, maar ikzelf ben zo helemaal niet. Uiteindelijk heb ik bij IKEA de eerste stappen gezet voor een LHBT-netwerk. Maar daarna ben ik vertrokken naar Capgemini, waar ik werk als consultant.”

B: “Ieder jaar vieren we op 1 juli ons jubileum. Dan gaan we op reis, bijvoorbeeld naar Parijs, Berlijn of Barcelona. Dat houden we er zeker in.”

liefde op de werkvloer

“HET WAS
EIGENLIJK
METEEN AAN”

“WE WERDEN
DOOR ONZE
BAZEN
GEKOPPELD”

SANDER & WOUTER

Sander Bus (33) en Wouter Kleijheeg (38) leerden elkaar kennen als collega's op de Erasmus Universiteit Rotterdam. Ze hebben al bijna tien jaar een relatie en wonen samen in Hoogerheide, Noord-Brabant.

S: “Op de afdeling waar ik communicatiemedewerker was, deden we veel aan studentenwerving. En in die tijd werd nog vol ingezet op brochures en beurzen. Om die reden had ik veel contact met de civiele dienst en daar werkte Wouter.”

W: “Ik regelde onder meer de bestellingen en transporten. Sander had vaak iets van mij nodig, dus stond regelmatig aan de balie of hij belde.”

S: “Eigenlijk vond ik hem direct al leuk. Als ik eerlijk ben: ik wilde gelijk al dat het iets zou worden, ook al kende ik Wouter toen alleen nog maar oppervlakkig. Het was altijd gezellig. Als er iets gehaald moest worden, zei ik: ‘Laat mij maar even.’ Onze beide bazen en een paar andere collega's wisten dat ik hem leuk vond, maar Wouter had niets door.”

W: “Ik had een beetje een plaat voor m'n kop. Maar na een etentje met onze bazen werd het me duidelijk. We gingen met z'n vieren dineren en het lag er behoorlijk dik bovenop dat ze ons wilden koppelen.”

S: “Na die avond dacht ik: ik laat Wouter maar

even, ik merk wel of ik iets van hem hoor.”

W: “Een paar dagen later besloot ik Sander een mailtje te sturen, of hij wilde afspreken. We hebben toen een drankje gedaan en zijn naar de bioscoop geweest. Dat was leuk en spannend.”

S: “Al na een paar weken hadden we een relatie. Alleen een paar directe collega's wisten het en die vonden het allemaal heel tof. Ze reageerden heel relaxed.”

W: “We schreeuwden het niet van de daken. We gingen op de werkvloer gewoon professioneel met elkaar om. We hadden ook niet de behoefte om vanwege ons homo-zijn de relatie te benadrukken.”

S: “Het was leuk om samen naar het werk te fietsen, dat mis ik soms wel. In 2013 ben ik vertrokken naar D66, daar ben ik hoofd marketing en communicatie. Maar nog steeds kan ik meepraten over collega's. Ergert Wouter zich aan iemand, dan kan ik me daar vaak prima in verplaatsen.”

W: “Of we weleens seks op het werk hebben gehad? Haha, jammer genoeg niet.”

S: “Ik heb het wel gesuggereerd. Seks in het magazijn van de civiele dienst, spannend!” ■